

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 81**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Tack för brefvet. Men inte tror jag, att det är någon tacksbarhet att ej Elfridas misshäglige försök på något sätt kommar ut. Tror du nämligen tiger så samvetsgramt. Det veta kanske ej någon om, men om de få veta det. Ja hand är det för resten att frågas efter. När man får beröms och pris så äro de väldigt bra till att skuffa en fram, men tänk på allt hvad akademien under senare år prisbelönt. Refuser det? Det kan man sagt vara bra att få, men det är aldrig en vanebeder att ej få. Det betyder bara att en stor framgång gått en ur händerna. Jag stod så dum, då jag fick brefvet och kunde ej förstå att det fanns något farligt i brefvet.

Men har jag fått svar från Gerda. Nej. Det stället, där vi skulle ha bott är utackorderadt för hela sommaren sedan. Gålo föreslår Prättvick. Men det frågar jag samvetsgramt ej efter. Men föreslår du äfven Prättvick. Men det är då så nedfäst i reserestripningar och dylikt, så jag har så liten lust. Jag har varit så mycket på landet i mitt lif, så jag kan ej hålla andra ställen än där jag är hemma eller hos vänner. Jag har en känsla af att på landet vill jag vara herre, du vet ^{det} jag, du har näst de främlingar. Där uppe hos Gerda är det på ett så lustigt sätt herrslätt, så man ej generas utan tycker just att man är hägsta häuset i Rongeu. Men hur är det i Prättvicksprustgårdar. Jag tror, att jag ej kan lägga planer utan du får besluta. Vi få gåna upp, då du reser till Tyskland. Så kommer du väl hit. Emellertid är jag nästan klar på att jag flyttar till ~~Gerda~~ Falun nästa höst.

Det skall ej twas att jag ej varit utmärkt. Jag äter och sover och skrifer äfven ibland. Glömandagen blef jag nästan röd äfven en tanke jag hade. Jag hade slötit och Ruogat och haft det härdt nog, hela dagen arbetat utan resultat. Så kom det äfven mig en tanke. Men du har aldrig bråkigt. Det är ändå underbart. Jag har stängt mig bort från människor alldeles och mitt arbete fyller mig så natt och dag att jag verkligen aldrig kan trötta. Det är bäst att komma ihåg, då Prättvicka börja våra omkring en.

Om du menar att jag tycker om dig därför att du nyser så
min inbillningskraft som ingen annan, så har du rätt. Det har
 varit så mycket i hela ditt lif, som gott mig haustaff, brädding
 och Pringling är du och du har ett eget sätt att alltid hålla en väder-
 Men det synes mig ej spela nå stor roll för mig att du roer mig
 i inskränkt bemärkelse genom att vara matig. Det är bra
 det och, men bara därför, jag blif så helt förnämmande. Vet du inte
 att jag tycker om dig därför att jag tycker om dig. Det är alls
 inte beroende på något hos dig, du skall aldrig tro att det ligger
 i att du är väcker eller kvicker eller begäfvad utan jag är för-
 älskad. Men det beror väl på något hos mig det. Jag menar
 att det är i mitt blod som Pärlets bacillerna döra och ej i ditt.

Ja för resten tycker jag om dig för att du aldrig verkar
 var öfver mig. Du är så härligt litigillig och jag hatar en
 och hvar som börjar pilanopara öfver mig. Och så är du ej
 så väst förälskad i mig och det gör mig så fri. Det är så
 med de där som älska en att de tyckas ha Praaf. Gudskelof är
 ju en stor sak att få, så man måste ju vara sväll igen.

Men det kan jag aldrig. Det var verkligen inte något
 hyckleri där jag sade först i början af vår bekantskap
 att jag ej tyckte mig om att du skulle tycka så mycket om
 mig. Bara så att du kunde födra mig. (Tycker du inte
 att det skulle bli en bra hustru af en sålman). Men jag
 förstår allt så bra att tycka om. Gudskelof jag och du kunde
 lära det andra, som du kan. Det är outvecklade gåfver.

Jag har löst första Rapitlet på Lyckanisdaren. De vara
 aliehylliga i händelserna, men mycket bra Bestym. Jag
 tycker nu man kan Uivallies så förförligt bra så det vill bli
 att få honom solig. Jag skulle nu ha tagit honom som gam-
 mal. Då är han charmant. Det var för resten nedrigt att
 någon skrifer om Antichristo. Men jag tror dock ej det blir
 mer än titlarna, som påminna. Gudskelof den nya uppfattningens
 och så. Men vi, som ha sett Rafael, behöfva väl ej vara rädda
 för att idelerna råka sammanfalla en smula.

De har fastliga manuskript betygnummer. Det var väl ej me-
 ningar, att det skulle skrivas. Jag tror ganska skärpna saker
 som är skriferat från ett brännande land just dit. Det verkar väl löjligt.
 Men detta är väl temligen skottigt. Den slem